

не религиозенъ става дважъ по-лошъ, отколкото свѣтските хора. Нѣкой путь мене не ме радва, дѣто хората сѫ религиозни. Подъ думата религиозенъ разбирамъ човѣкъ, свѣрзанъ за нѣщо, както сѫ свѣрзани съ вѣже крава, конь и други животни. Свѣрзанъ за кѫщата — и то е религия; свѣрзанъ за нѣкоя политическа партия или за нѣкое философско учение — и то е религия; да, религиозно учение, но какво? Което свѣрзва свободата на човѣка или обществото. Ако си свѣрзанъ съ едно учение, което те попижава, което ти отнема свободата то е отживѣла религия, старъ мѣхъ, а всички, които търсятъ тази свобода — смисъла на живота, както наричатъ съвременитѣ философи туй висше съзнание, или гражданство, както го наричатъ политическите хора, можете да го наричате още както искате, — иматъ тази разумностъ въ себе си. По какво ще познаять, че имате Духа? Ако сте хора разумни и ако съ своите мисли, желания и действия се отличаваха съ силата на своята свобода и всѣкаждѣ, кждѣто влѣзете носите тази благодать.

Подъ думата „свобода“ въ съвременния животъ се разбира свѣтлина. Когато пѫтувате вечерно врѣме, не сте свободни, както — когато пѫтувате денемъ; по простата причина, че пѫтьте ви е не ясенъ. Тѣй и всички религиозни хора, като се заблуждаватъ, иматъ нѣщо смѣтно въ своите понятия. Вие не знаете, какъвътѣ е Богъ и Господъ, а тукашнитѣ царе, и управители вие познавате, както тѣ наказватъ, така и Господъ наказва. Отъ туй схващане се раждатъ тия резултати които виждаме въ свѣта. А отъ това вжтрѣшно робство трѣбва да се освободимъ. Какъ ще се освободимъ? Трѣбва да стане